

At uero Rutulis impar ea pugna uideri
 iamdudum et uario misceri pectora motu,
 tum magis ut propius cernunt non uiribus aequos.
 adiuuat incessu tacito progressus et aram
 suppliciter uenerans demisso lumine Turnus 220
 pubentesque genae et iuuenali in corpore pallor.
 quem simul ac Iuturna soror crebrescere uidit
 sermonem et uulgi uariare labantia corda,
 in medias acies formam adsimulata Camerti,
 cui genus a proauis ingens clarumque paternae 225
 nomen erat uirtutis, et ipse acerrimus armis,
 in medias dat sese acies haud nescia rerum
 rumoresque serit uarios ac talia fatur:
 'non pudet, o Rutuli, pro cunctis talibus unam
 obiectare animam? numerone an uiribus aequi 230
 non sumus? en, omnes et Troes et Arcades hi sunt,
 fatalisque manus, infensa Etruria Turno:
 uix hostem, alterni si congregiamur, habemus.
 ille quidem ad superos, quorum se deuouet aris,
 succedet fama uiuusque per ora feretur; 235
 nos patria amissa dominis parere superbis
 cogemur, qui nunc lenti consedimus aruis.'
 Talibus incensa est iuuenum sententia dictis
 iam magis atque magis, serpitque per agmina murmur:
 ipsi Laurentes mutati ipsique Latini. 240
 qui sibi iam requiem pugnae rebusque salutem
 sperabant, nunc arma uolunt foedusque precantur
 infectum et Turni sortem miserantur iniquam.
 his aliud maius Iuturna adiungit et alto
 dat signum caelo, quo non praesentius ullum 245